

ISSN 2217-8279

Уч

Број 42

Новине ученика зрењанинског интерната

Зрењанин март 2015

www.zrint.edu.rs

САДРЖАЈ:

РЕЧ УРЕДНИКА... Пашћан Соња

ЛИЧНА КАРТА ДОМА: Пано... Нада Шрајер

АНКЕТА

- „Место где сви галаме“ и где “ у сваком тренутку можеш неком да се обратиш“...Шрајер Нада

УТИСЦИ

- У новом колективу... Оливера Попов
- Страница дневника... Анђела Јовановић

ЗДРАВЉЕ

- Лична хигијена....Кораћ Снежана

ФЕНОМЕНИ

- или слику своју љубим...Шрајер Нада

МОЈА СЕСТРА У КИНИ...Гаврић Вукашин

ТУРНИРИ

- мушки фудбал...Магда Далибор
- женски фудбал... Усковић Зорица
- мушка и женска кошарка ...Ковачевић Сашка
- шах...Ђуровић Владимир

ФЕСТИВАЛ

- И шести пут заредом успешни...Ребић Слађана
- Крај приче...Радивој Бранислава
- Погледај ме...Попадић Уна

ДОГАЂАЈИ

- Ноћ истраживача...Момиров Мирјана
- Ослобођење Зрењанина...Дапчевић Жељана

ЛИЧНОСТ КОЈОЈ СЕ ДИВИМ

- ЦРЊАНСКИ...Стојановић Радмила

МОЈА РЕЧ...

- Сан заљубљене тинејџерке...Папић Кристина,
- Живот је несхватљиво чудо... Шмит Јелена,
- Патња...Јовановић Јелена
- Тужно срце...Кристина Хорњак
- Песма о тати...Кристина Хорњак

ДАН ДОМА ...Шрајер Нада

ЛИКОВНИ КОНКУРС

ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ

10 ПСИХОЛОШКИХ ЗАПОВЕСТИ ЗА ДОБРУ КОНЦЕНТРАЦИЈУ И УЧЕЊЕ...Шрајер Нада

Тираж 400 примерака
издавач: Дом ученика средњих школа
“Ангелина Којић - Гина”
Зрењанин
Слика са насловне стране:
Маја Верзоти

Редакција:
Уредник: Пашћан Соња
Чланови редакције: Нада Шрајер, Слађана Ребић, Радмила Стојановић, Оливера Попов, Кораћ Снежана, Анђела Јовановић, Вукашин Гаврић, Далибор Магда,
Зорица Усковић, Владимир Ђуровић, Радивој Бранислава, Попадић Уна, Момиров Мирјана, Дапчевић Жељана, Шмит Јелена, Кристина Хорњак, Јовановић
Јелена
Фотографија: Бакош Миклош, Пашћан Соња
Технички уредник: Бакош Миклош

Реч уредника

Драги читаоци,

Припремили смо за вас још један
колаж, саткан од домских цртица
из ког ћете сазнати чиме смо
се бавили, упознати теме које су нас
окупирале и открити шта се
све дешавало протеклог периода
у нашој установи.
Надамо се да ће вам се текстови
допасти, да ћете из њих
нешто научити
па и применити
у свакодневном животу.

Пашћан Соња

ПРЕД НАМА ЈЕ ЈОШ ЈЕДАН ПОЧЕТАК

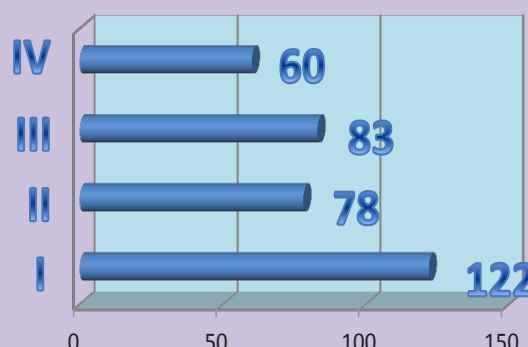
ЛИЧНА КАРТА ДОМА
СЕПТЕМБРА 2014. ГОДИНЕ

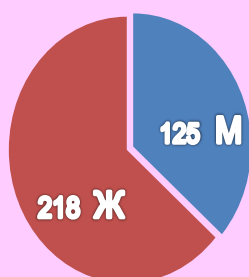
УСПЕХ НА УПИСУ
(ПРОСЕЧНА ОЦЕНА 4,46)

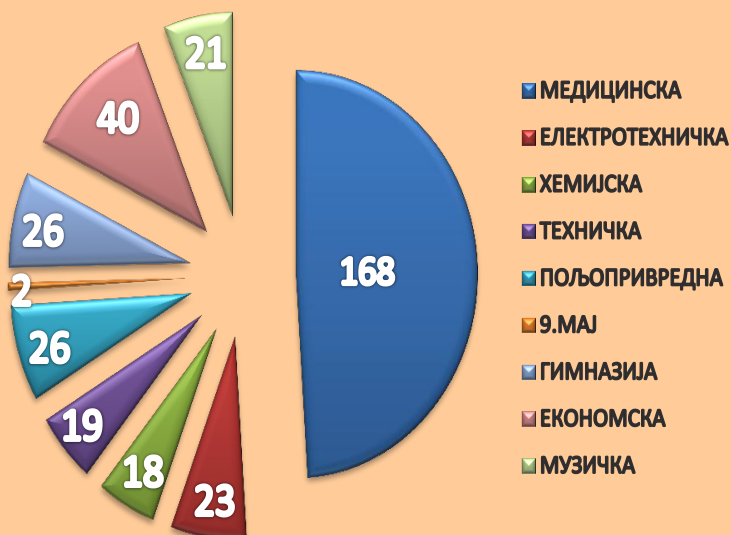
БРОЈ УЧЕНИКА ПО РАЗРЕДИМА

ПОЛНА СТРУКТУРА

БРОЈ УЧЕНИКА ПО ШКОЛАМА

ДА БИ УСПЕХ НА КРАЈУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ БИО
ИСТИ КАО НА ПОЧЕТКУ – ПОТРУДИ СЕ И ДАЈ СВЕ
ОД СЕБЕ!!!

ПСИХОЛОГ ШРАЈЕР НАДА

АНКЕТА

„МЕСТО ГДЕ СВИ ГАЛАМЕ“ И ГДЕ „У СВАКОМ ТРЕНУТКУ МОЖЕШ НЕКОМ ДА СЕ ОБРАТИШ“

-шта је показала блиц анкета са првацима о првим утисцима о дому:

- за 90% ученика удаљеност места пребивалишта је основни разлог доласка у дом,
- за 10% ученика разлог доласка у дом је превасходно жеља за осамостаљивањем,
- осећања која су превладавала код ученика првих дана живота у дому била је збуњеност, затим страх, али и радозналост,
- 30% ученика процењује да су се у потпуности навикли на домски живот, 67% још увек помало тугује за кућом, старим другарима и другарицама, док 3% сматра да се “никада неће навихи”,
- у првим данима живота у дому ученицима је било тешко пре свега због одвојености од породице, док је једаном броју ученика било тешко да “пронађу ново место за учење”,
- 70% ученика сматра да су правила понашања у дому “баш онаква каква треба да буду”, 23% да су сувише строга, а 7% сувише блага,

-ученицима се у дому допада: што имају довољно времена за дружење и учење, организација дневних активности и обавеза, помоћ васпитача и “што у сваком тренутку могу неком да се обрате”, амбијент, слике на зиду, сто за стони тенис, храна, бечка шницла (“али сам само једном стигла до ње!”), ноћно учење, “мајстор је супер”, “СВЕ МИ СЕ ДОПАДА!”

-ученицима се у дому не допада: почетак времена учења, иста храна сваке недеље, слаб интернет, што “има одређено време за све”, дељење купатила, конфликти међу цимеркама, “што сви галаме”, “што цимерке не дају да се проветри соба”, “што цимерке рано иду на спавање”, неозбиљност неких ученика за време учења, пилетина сваког дана, мало слободног времена, рупа на туш кабинџи, “ЗА САДА МИ ЈЕ СВЕ ОК!”

-за 60% ученика однос са цимеркама/цимерима је “сјајан”, 27% сматра да се добро слаже са другарицама или другарима са којим дели собни простор, док је 13 % незадовољно односима у соби!

-87% ученика боље се осећа у дому, него у новој школи,
-97% планира да у дом дође и следеће школске године, док 3% није сигурно; неки за конкурисање имају услов (“ако померите шницле за 14:30!”)!

Нада Шрајер, психолог

УТИСЦИ

У новом колективу

Почетнички статус васпитача није једноставан, али је леп. Прваци на свој начин, а ја на свој освајамо и разоткривамо васпитнообразовне интернатске степенице успеха. Ученицима је теже због недостатка вештине брзог информисања и адаптације на свакодневицу радне недеље без породичних нежности, маминих ручкова, старог друштва из родног места. Поједини професори им, по њиховом утиску, на хладан и суров начин сервирају потребна знања. Покушавам да их инструкујем и подржавам нежно, пријатељски, родитељски, иако сам професор рачунарства и информатике са искуством предавача енглеског језика у средњој школи где сам радила деветнаест минути година. Сегмент старешинства у средњошколском одељењу које сам искусила током низа година је делимично аналоган улози васпитача у интернату. Домске паралеле са школским су ми познате из искуства ученика који су боравили током школовања у интернату. Данас у том истом дому решавамо свакодневне задатке. Инструктивно помажем у различитим областима образовања, а највише у области енглеског језика и информатике. Радујем се сваком позитивном помаку у њиховом освајању знања, позитивним оценама, чињеници да се са мном осећају сигурније и пријатније. И мени је изузетно пријатно у емпатичној и топлој заједници интернатској. Изузетна је и креативна ликовна радионица коју сам овде наследила. Радови одишу нежношћу, љубављу, лепотом. Врло пријатно проводимо време, а вештина цртања нараста из дана у дан у све суптилнији израз. Тренутно сам васпитач десете васпитне групе где су углавном ученици првих разреда из Медицинске и Економско-трговинске школе. Они ме мотивишу да истрајем у новим околностима, да не поклекнем, да дајем свакодневно све од себе да пријатно са потребном едукацијом обављају припреме за наставу и будућност ван ове установе. Да бар делимично топло попуним празнину одсуства породице. Да их подсетим колико је важна у свом здравом и традиционалном облику, који би требао бити модел њихове будуће. Она ће бити довољна да увек толерантно поступају у друштву одраслих и вршњака у овој установи и изван ње.

Надам се да ће већина наших и мојих ученика истрајати на том путу и да ћу са радошћу гледати плодове васпитног рада. Да ће градити ову земљу у својим будућим здравим породицама и колективима или приватним мануфактурама, да ће гајити традиционалне вредности памтити најбоље примере на које их данас подсећамо.

Васпитачица
Оливера Попов

Страница дневника

Драги дневниче, зар већ новембар?! Лежим на кревету гледајући даске изнад мог кревета и размишљавам. Колико духа има овде! Разне поруке, текстови песама, мисли... Никада нисам ни сањала да ћу бити део овако нечега. Синоћ смо имали прославу Дана дома и то ми је била прва. Пожелели су добродошлицу првацима, иако то није било потребно, јер смо се од првог дана тако осећали. Насмејани васпитачи, дружељубиви ученици - овде никад није досадно. Увече кроз прозор можемо да чујемо разне мелодије из музичког кабинета и увек заспим са осмехом након тог предивног концерта.

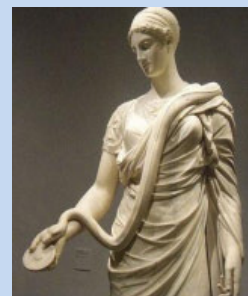
Од првог дана ништа ми није представљало проблем. Цимерке су добре, увек смо заједно и лепо се дружимо. Према нама су сви љубазни и чине да се осећамо као код куће, зато што ово и јесте наша друга кућа. И друга породица. Ово је такође најлепше време мог живота и драго ми је што ћу га проводити у дому.

Анђела Јовановић

З Д Р А В Љ Е

ХИГИЈЕНА

Хигијена је превентивни део медицине која покушава да спречи настанак болести. Добила је име по грчкој богињи здравља Хигији. Она је представљена као богиња око које је обмотана змија, која пије отров из пехара. Змија представља поновно рађање, плодност, подмлађивање и мудрост! Змија пресвлади своју кошуљицу, добија нову кошуљицу - обнавља своје тело и подмлађује се! Човек је одувек тежио да буде вечно млад и стално је у потрази за еликсиром младости. Здравље је стање потпуног физичког, психичког и социјалног благостања а не само одсуство болести! Хигијена изучава човека, групе људи и средину у којој живи. Циљ хигијене је да очува и унапреди здравље тј. да сведе на најмању могућу меру дејство штетних фактора који доводи до болести. Задатак превентиве је да предложи мере којим се могу спречити болести - добра тј. правилна исхрана, вакцине, рекреација.

ЛИЧНА ХИГИЈЕНА

Одржавање чистоће тела представља личну хигијену. Она је основа здравствене заштите и културе сваког човека. Подразумева чистоћу коже лица, уста, косе, руку, ногу, целог тела, као и хигијену одеће и обуће.

ХИГИЈЕНА КОЖЕ

Кожа се негује и одржава чистом - умивањем, туширањем или купањем. Као спољашњи орган - омотач тела, изложена је разним загађењима и на њој се таложе излучевине. Млака, топла вода, сапун, купка, сунђер или четка су средства за прање коже. Умивање је потребно што чешће - колико нам околности дозвољавају. Купати - туширати се треба свакодневно и ујутро и увече, ако нема услова за то онда најмање 2-3 пута седмично. Потребно је насапуњати све делове тела и испрати чистом водом. После сваког купања кожу је потребно добро обрисати јер ако се вода задржи на кожи може доћи до развоја гљивица.

ХИГИЈЕНА ЗУБА

Хигијена зуба се састоји у заштити зуба, јер су они прва жртва лошег одржавања усне дупље. Потребно је после сваког obroка прати зубе четкицом, зубном пастом и топлем водом. Четкица за зубе је строго лични прибор, треба да је користи само једна особа а потребна је честа куповина нове четкице.

НЕГА РУКУ

Нега руку је важан чинилац у одржавању личне хигијене јер су оне део тела који је најизложенији прљању. На прљавим рукама могу се наћи заразне клице, које могу бити узрочници многих заразних најчешће цревних болести. Руке треба прати често топлем водом, сапуном а користити и средства за дезинфекцију руку - увек пре и после јела, пре и после коришћења тоалета или додиром са прљавим предметом.

НЕГА КОСЕ

Косу треба у току дана више пута чешљати да би се одстраниле нечистоће и исправиле власи. Зато је кратка коса лакша за одржавање. Коса се пере најмање једном-два пута недељно уз коришћење одговарајућег шампона за косу. За здравље косе је важан чист ваздух, сунце, квалитетан шампон и квалитетна исхрана.

ХИГИЈЕНА НОГУ

Хигијена ногу је такође значајна. Ноге треба редовно прати топлем водом и сапуном. Нокте на ногама треба редовно подсецати и то праволинијски маказицама или грицкалицом, да не би дошло до урастања ноктију у кожу прстију. Ноге су веома оптерећен део тела, дуже стајање, ходање, повећана телесна дужина, неквалитетна обућа доводи до оптерећења и премора организма. Потребна је правилна - анатомска кожна обућа. Висина потпетице требало би да буде два а највише пет центиметара. Потребне су и квалитетне памучне чарапе.

ХИГИЈЕНА ПОЛНИХ ОРГАНА

Хигијена полних органа је саставни део свакодневне хигијене. Туширање је обавезни део одржавања интимне хигијене. Битно је правилно прање - одржавање генитално - аналне регије чистом, као и употреба чистог рубља - уз вођење здравих стилова живота!

Брига о здрављу и хигијени обавеза је сваког појединца, а правилне хигијенске навике које су нужне за здрав и срећан живот стичу још у раном детињству!

Сарадник здравствене заштите Снежана Кораћ

ФЕНОМЕНИ

„СЕЛФИ“ или слику своју љубим !

-прича о популарном феномену коју можда ниси знала/о

Друштвене мреже вишеструко су промениле живот младих. Са једне стране, отвориле су им ново поље могућности, али и још један свет, паралелан са стварним и реалним, на коме морају да се доказују, потврђују своју популарност, вредност, лепоту. Друштвене мреже данас не можемо замислити без тзв. „Селфи-ја“.

„Селфи“ је 2013.године постао реч године према Оксфордком речнику енглеског језика. Иако је најзаступљенији међу младима, популаран је и међу политичарима, естрадним звездама, чак и астронаутима. Тако је амерички астронаут Стивен Свансон прва особа која је своје фотографије снимане ван Земљине атмосфере поставио на „Инстаграм“.

Шта је уствари „Селфи“?

Википедија га дефинише као „аутопортрет-фотографија на којој је особа фотографисала себе или себе са другим особама“. Неки су покушали да нађу адекватан превод на јужнословенске језике па „Селфи“ преводи као „својко“, „себизам“, „самолик“ или „себић“!

Неколико цртица из историје „Селфи-ја“:

-Први „Селфи“ забележио је Роберт Корнелијус 1839.године, али је у изради фотографије морао да стоји мирно 15 минута. То је једна од првих фотографија неке особе. Назива се дагеротипија.

-Руска Велика кнегиња Анастасија Николајевна била је једна од првих тинејџера која је, уз употребу огледала, начинила своју властиту слику да би је послала пријатељици.

-Реч „Селфи“ користи се први пут 2002.године на једном аустралијском интернет форуму.

Чему служи „Селфи“ ?

Разлоге за популарност аутофотографије стручњаци проналазе у брзом начину живота и великим захтевима које пред младе особе поставља данашњи друштвени тренутак. „Селфи“ представља начин да се похвалимо, односно, представља својеврсну ауторекламу. Ако на „Селфи“-је уследи велики број „лајкова“ млади се осећају прихваћено, самоуверено, самозадовољно. Зато неки у „селфи“-ју виде црте нарцисоидности са једне стране, али и несигурности и потребе за пажњом са друге стране. Изостанак очекиваних „лајкова“ може уздрмати рањиву слику коју адолесценти о себи имају.

Као у многим областима и у случају „селфи“-ја постоји опасност од стварања зависности. Познат је случај тинејџера Д.Б. који је толико постао завистан да је направио преко 200 „селфи“-ја, 6 месеци није излазио из куће, смршао је 12 килограма. Поред овог облика штетности, неки стручњаци сматрају га веома проблематичним јер оставља простор за малтретирање и

задиркивање вршњака на друштвеним мрежама. Међусобно упоређивање међу децом нормална је појава у стварном свету, али је ово на друштвеним мрежама много опасније са становишта развоја личности младе особе јер може појачати осећај одбачености.

Важно је да запамтиш:

-друштвене мреже олакшавају социјалне контакте, али постају опасне ако постану замена за стварни живот,

-све је у реду док ти управљаш виртуелним животом, а не он тобом,

-„Селфи“ је користи као начин да сачуваш тренутак, али буди свестан да је то површна слика тебе коју шаљеш у свет,

-развијај своју унутрашњу лепоту, доброту и јединственост и потруди се да други упознају ту страну твоје личности.

Уз помоћ интернета за вас припремила Нада Шрајер, психолог

ПРИЧА НЕПОЗНАТОГ АУТОРА

-ЗА ОНЕ КОЈИ НЕ ДОБИЈАЈУ ДОВОЉНО „ЛАЈКОВА“

Зашто је важно неговати своју јединственост?

Шетајући кроз свој врт један краљ је открио да у њему цвеће и дрвеће вене и нестаје. Храст је венуо зато што није висок и витак као бор.

Бор се сушио од жалости зато што не може да донесе плод као винова лоза.

А винова лоза је венула јер не може да цвета као ружа. Онда је краљ наишао на драгољуба, биљку која је била у пуном цвату и зрачила свежином и животом.

Она му је дошапнула:

“За мене је то што си ме сadio значило да желиш драгољуба. Да си желео храст, бор или ружу не би мене сadio.

Према томе, пошто ја не могу да будем ништа друго до оно што јесам, трудио сам се да будем најбољи могући драгољуб.”

МОЈА СЕСТРА У КИНИ

Снови су оствариви

У животу сваког човека постоји прекретница, тренутак који ће одредити у ком правцу ће се одвијати његов живот. Судбина је хтела да моја сестра, Јелена Гаврић, пре неколико година, на ТВ-у гледа кинеску серију "Ветар и облак". Тако је све почело.

И ако смо на почетку сви мислили да је то само пролазна фаза у њеном животу, она нам је доказала супротно. Била је толико упорна да је сама, уз помоћ текстова кинеских песама и гледајући њихове серије, доста научила кинески језик који је наставила да учи и у гимназији. Њена огромна љубав према Кини и Кинезима сваким даном је бивала све већа. Невероватно је то како неке, на изглед, небитне ствари, као што је серија, могу да промене нечији живот.

Почетком ове године кинеска компанија "Huawei" донирала је таблет рачунаре деци са Косова. На приредби уприличеној тим поводом Јелена је пред председником Србије, Томиславом Николићем, певала кинеску песму, био је то један од веома узбудљивих и свечаних тренутака у њеном животу.

Труд моје сестре се невероватно исплатио. Она је сада у Кини. Добила је стипендију кинеске владе за студије кинеског језика. Опет је Јелена показала колико је другачија. Искористила је могућност која постоји на универзитету у Пекингу, да покуша одједном да положи целу студијску годину. Међу свим кандидатима, Кинезима и осталим, она је успела. Сада је студент друге године кинеског језика на престижном Пекиншком универзитету.

Учествовала је на бројним такмичењима. Јула ове године "Конфуцијев институт" у Београду објавио је литерарни конкурс на тему "Кина и ја". Моја сестра је писала састав на кинеском језику и у конкуренцији студената треће и четврте године освојила прво место са максималних 50 бодова. Награда је додељена 29.9.2014. године, а ја сам имао ту част да је примим у њено име.

Надам се да ће прича о мојој сестри инспирисати друге људе да се боре за своје снове. Она је прави пример тога да ништа није немогуће ако нешто стварно желиш.

Вукашин Гаврић

ТУРНИРИ

ИЗВЕШТАЈ СА ФУДБАЛСКОГ ТЕРЕНА

Сваке године па тако и ове, док још греје септембарско сунце, традиционално организујемо у дому фудбалски турнир. Фудбал је популаран у Дому па се за учешће на турниру пријавило 7 екипа. После много фантастичних фудбалских потеза свих учесника турнира, неизвесне борбе уједначених екипа, до финала су стигла два тима- "Стара дама" и "Варе и синови".

У финалној утакмици победу је извојевала екипа "Варе и синови" и освојила овогодишњи турнир. Како се радило о две екипе талентованих момака ред је да поменемо њихова имена:

Победничку екипу "Варе и синови" чинили су: Владимир Јефтић, Александар Марков, Ђорђе Кораћ, Стефан Јеловац, Ервин Ференци, Гавро Марић и Велимир Тепић, а екипу другог финалисте чинили су: Милорад Бецин, Никола Дошеновић, Ненад Небригић, Бојан Лупулов, Петар Велисављевић, Марко Ковачевић и Константин Дејановић.

Магда Далибор

ТУРНИР У ФУДБАЛУ - ДЕВОЈКЕ

У уторак 30.09.2014. године у 10.00 часова на Партизану, одигран је турнир у женском фудбалу. Било је четири екипе. Дан је био сунчан и пријатан за наше „окршаје“. Уз велико расположење и разиграност убедљиву победу однео је тим „Раднички“ са екипом коју су чиниле Ждрња Марија, Пантић Бориславка, Божана Божић и моја маленкост, Усковић Зорица.

Утакмице су биле фер и коректне за шта је највише заслужан судија Владимир Јефтић.

Усковић Зорица

ТУРНИРИ

ТУРНИР У ШАХУ

Домски турнир у шаху одржан је 29.10.2014. године. Учествовало је нас седморица: Никола Јандрић, Давид Сабо, Бошко Грубор, Бошко Адамовић, Светозар Давидовац, Ђорђе Црни и ја Владимир Ђуровић. Турнир се играо по принципу да свако игра са сваким и остварен је следећи поредак:

- I место су поделили Никола Јандрић и Владимир Ђуровић 5 ½ поена
- II место: Давид Сабо 4 поена
- III место: Бошко Грубор 3 поена
- IV место су поделили: Светозар Давидовац, Ђорђе Црни и Бошко Адамовић

Партије су биле неизвесне, а време је било ограничено на по 20 минута за сваког такмичара по партији. Финална партија је била најнеизвеснија, а одиграна је између Николе и мене. Никола је водио већ након пар минута, међутим, успео сам да преокренем игру на своју конту, иако је и даље имао 2 фигуре више од мене. Ипак, ситуација је била таква да је коначан исход био нерешен, па смо мој цимер и ја равноправно поделили прво место. Васпитачица Мирјана Ђермановић била је врло задовољна нашом игром, а на домијаду пласирала су се прва 3 места, дакле Бошко, Давид, Никола и ја.

Никола и ја имамо искуства, већ три године, са домијадом. У 1. и 2. години освојили смо 3. место (у 2. години нам се прикључио Давид). Прошле године нисмо били те среће и заузели смо четврто место екипно и ја 4. место појединачно.

Бошко је ново лице које ће, уз мене, Ницу и Давида, представљати дом на домијади 2015. године. Надамо се да ћемо имати више успеха овај пут.

Ђуровић Владимир

Женски извештај са кошаркашког турнира

Дана 02.октобра 2014. године одржан је традиционални кошаркашки турнир организован поводом Дана дома.

Међу пријављеним мушким екипама и ове године учествовала је равноправно, раме уз раме, и једна женска екипа. Нежне, грацилне, али и борбене, прецизно су гађале противнички кош. Поред две изгубљене утакмице, успеле су да остваре чак две победе. Победама су се радовале, а поразе стојички поднеле као прави професионалци.

Екипу су чиниле: Комазец Жељана, Ковачевић Сашка, Ковачевић Жељана, Папак Бојана, Божић Божана и Малетић Катарина.

До финала нису стигле, али, за утеху, на путу до финала успеле су да победе победничку мушку екипу "Црнци" за коју су наступили Јефтић Владимир, Марков Александар, Бецин Милорад и Дошеновић Никола. Мало ли је?

Ковачевић Сашка

ЉУДИ КОЈИ СУ УЛЕПШАЛИ XX ВЕК

Чарли Чаплин

Био је амерички филмски глумац, режисер и композитор, један од највећих комичара свих времена. Вешто је владао мимиком. Његове комедије су мешавина водвиља, пантомиме, импровизације и циркуса, а ликови које је играо – хиперактивни клонови који живе у својим нереалним, хаотични световима, где општа логика не важи, пуни гегова и не баш пријатних изненађења, носе врећасте панталоне, полуцилиндар и неколико бројева веће ципеле. Добитник је Оскара за најбољу музику за филм Светлости позорнице из 1973. године, и два почасна Оскара. Његовим најпознатијим филмом се сматра Велики диктатор из 1940. Амерички филмски институт га је ставио на десето место на листи 100 највећих глумаца двадесетог века.

Чарли Чаплин је једно од најпрепознатљивијих лица у историји филма, и највећа филмска звезда до краја двадесетих година двадесетог века.

МУДРОСТИ КОЈЕ ЈЕ ЧАРЛИ ЧАПЛИН ПОКЛОНИО ЧОВЕЧАНСТВУ

КАДА САМ ПОЧЕО ДА ВОЛИМ СЕБЕ...

- ♣ Престао сам да желим да сам увек у праву, тако сам мање грешио. Данас сам схватио да се то зове **скромност**.
- ♣ Схватио сам да сам под било којим околностима увек на правом месту, у право време и да се све догађа у правом тренутку. Данас то зовем **самопоуздање**.
- ♣ Схватио сам колико може да буде увредљиво кад покушавам да натерам некога да ради оно што ја хоћу, иако знам да тренутак није прави и да та особа није спремна за то, па чак и онда када сам та особа ја. Данас то зовем **поштовање**.
- ♣ Престао сам да жудим за неким другачијим животом и могао сам да видим да је све што ме је окруживало уствари био позив да растем и да се развијам. Данас то зовем **зрелост**.
- ♣ Спознао сам да ме мој ум може пореметити и да се од лоших мисли могу разболети. Али кад сам почео да користим срце, ум је добио драгоценог савезника. Данас ову везу зовем **мудрост**.
- ♣ Нема потребе да се бојимо свађе, суочавања нити било каквих проблема, јер и звезде се понекад сударе, па из тог судара настане неки нови свет. Данас знам да се то зове **живот**.

Извори: Википедија и часопис СТИЛ

ФЕСТИВАЛ

И ШЕСТИ ПУТ ЗА РЕДОМ УСПЕШНИ

Чланови литерарне секције су од првих дана ове школске године почели са припремом песама за Фестивал љубавне поезије „Иван Пангарић“ који се већ шест година за редом одржава у Сомборском дому ученика. Наше ученице Анђела Јовановић, Ана Попадић и Бранислава Радивој припремиле су по две љубавне песме, а Кристина Папић је своја лирска осећања исказала кроз поетску прозу.

Жири Фестивала је од 101 рада који су пристигли на Фестивал, а које је написало 52 ученика, изабрао у финале и песме наших песникања Браниславе Радивој и Уне Попадић које су позване на проглашење победника 24. и 25. октобра.

Бранислава и Уна су у пратњи васпитачица Љиљане Томовић и Слађане Ребић уз сигурну вожњу Мршић Данијела отпутовале у Сомбор.

На приредби која је одржана у сали дома сви финалисти су прочитали своје радове, а онда је уследило проглашење победника. Успех наших песника је изгледа постао традиција. Песма Браниславе Радивој „Крај приче“ је заузеле друго место. Радост је била велика јер је она ученица IV разреда Зрењанинске гимназије и све ове године је у интернату, а сада се тек охрабрила да покаже своје стихове другима и одмах освојила награду. Уна је I година Медицинске школе и са песмом „Погледај ме“ се пласирала у финале.

После приредбе приређен је коктел како за учеснике тако и за њихове пратиоце. Сутрадан, љубазни домаћини су нас повели у разгледање предивне архитектуре Сомбора, а посетили смо и галерију чувеног сликара Милана Коњовића.

Са Фестивала носимо не само успешност него и лепе успомене тако да сада већ планирамо да и догодине путујемо у Сомбор.

Васпитачица
Ребић Слађана

ФЕСТИВАЛ

КРАЈ ПРИЧЕ

Очима тужним гледам у тебе,
љубави нашој ближи се крај.
Скривам се од тебе, од себе,
у самоћи чекам тренутак тај.

Не знам да ли ћу моћи да кренем
даље,
а све се чинило просто И лако.
Сваки се део мог тела каје.
Ја нисам смела одустати тек тако.

Јер ти си знао да ме гледаш
као што досада нико није.
Сада као да је живот стао
док твој се поглед у даљини крије.

Одлази, заволећу самоћу
када те задржати нисам знала.
Док плачем будна И сама ноћу знаћу
да тако ја сам одабрала.

Сада ми све очи на твоје лице,
а тужном срцу остаје да сања.
Ми смо сада на крају приче
И ти одлазиш без освртања.

Радивој Бранислава
Освојено II место

ПОГЛЕДАЈ МЕ

Довољан је један поглед,
твој поглед да полетим.
Потребан је један осмех
И сву срећу да осетим.

Зар је све то тако тешко
да покажеш оно нешто,
а зове се љубав само,
то обоје добро знамо.

Погледај ме да полетим,
осмехни се да осетим
сузе бола да не теку,
дај ми барем наду неку.

Попадић Уна

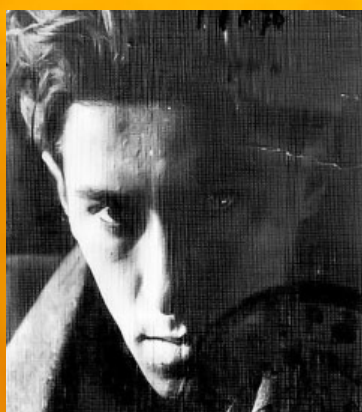

ЛИЧНОСТ КОЈОЈ СЕ ДИВИМ

Књижевност Црњанског је Олимп родољубља и човечности

Банатско небо и земљу љубљаше пореклом, пријатељством и књижевношћу. Његови преци живљаху у Црњи, која им и презиме дарова. Век који хода, Тодор Манојловић, један је од најцењенијих савременика и драгоцен пријатељ песнику Ламента над Београдом, Лирике Итаке, Стражилова ...“Дневник о Чарнојевићу“ прожет је дубоким саосећањем са страдалним војничким родом у апсурду ратовања, а лирска лепота природе као да теши и љуби читаоце и род. И сам је на бојиштима Галиције искусио безмерно ратно зло. И романи „Сеобе“ су антиратни крик, и вапај за укореењивањем, неселењем, а са немерљивом љубављу за војнички и цивилни пук и род. Сродност те љубави егзистира и у осталим делима „Роману о Лондону“, „Код Хиперборејаца“, у драмском опусу („Маска“, „Конак“, „Никола Тесла“), роману „Кап шпанске крви“, приповеткама, есејима, репортажама... Ни бројне личне сеобе га нису заобишле...Фотографисао је у служби уметности... градио песничке слике од речи надахнут фотографијом. Занимао се за филм, а у Лондону

студирао и режију. Живот је по његовим речима, фина сликарска композиција. Обратите пажњу на његове описе природе и видећете покретне слике саздане од неживих мотива из окружења. Фасцинантна је и свеprisутна љубав. Пријатељска, лирским тоновима зрачи из писама, песама посвећеним великим и доживотним пријатељима. „Етеризам“, песма посвећена Иви Андрићу и писма откривају да књижевника Иву већма више воли од оног из живота, подсећајући на неумитност ношења маски и глуме у свакодневици. Дубоко емпатично пише и пева о савременику, необичног имена подобног именима архангела и принца. „Гладан и крвав је народ мој, а сјајна прошлост је лаж“ упозоравају стихови песме „Спомен Принципу.“ Његова

Љубав за сва времена,
Видосава Вида Црњански

изузетност воли и схвата изузетне. враћа се повремено несавременицима попут Његоша, песника над песницима, заобилазећи епски слој његовог стваралаштва (песма “Његош у Венецији“, есеј „О Његошу“). Љубав љубављу велича, поредећи пробуђену лепоту Брисеиде из Илијаде са нежном лепотом снахе Милоњића бана из „Горског вијенца.“ Лирско велича у делима владике: “Луча микрокозма“ и „Ноћ скупља вијека.“ Суматраистички путопис „Љубав у Тоскани“ открива свеповезаност лепоте и љубави, настао на таласу експресионистичког заноса.

По признању аутора његова вољена животна сапутница је та путописна љубав и његова љубав за сва времена и доживотна. Сав од величине и лирских тонова беше и јесте наш банатски и светски, Милош Црњански.

Радмила Стојановић

Живот је несхватљиво чудо

Живот је једно несхватљиво чудо, непредвидљиво, нејасно, непознато из дана у дан другачије... весело, тужно, заљубљено, насмејано, уплакано...

Помислих да знам, не све засигурно, али довољно да живот животом зовем. Да се радујем, осмехујем, али и да га мрзим, да вриштим на њега, да га оплакујем...да му све опростим и да се поново радујем.

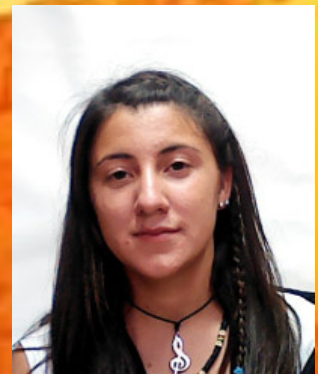
Живела сам, некад лепо, некад тужно, некада весело, некад снажно, некад уплашено, али сам имала осмех и када су ми очи сузиле. Знала сам да осмех брише и патњу и страх, бол и мржњу. Једном сам покушала неке да објасним тајну живота...

„Уживај док траје“. Неко се љутио на мене, говорио да то није истина и да он не жели то да прихвати. Ја сам га убеђивала да тако мора и веровала да је тако. Сматрам да треба да живимо са сазнањем да све пролази, да се све мења, баш као и годишња доба...Сунце, киша, снег...лед, хладноћа, топлина, радост и сузе. Стално смо се свађали око тога. Није никако желео да верује у пролазност, у промене, у време. Ја сам била и за њега у његовој борби са самим собом. Сада видим да сам га научила, барем нечему. Да у добрим данима ужива, а да лоше подноси...много ми је било драго што сам бар некога нешто научила, што сам имала некакав утицај.

Живот чине мале ствари, па од њих треба и кренути. Јер све што је мало порасте у нешто лепо ако довољно јако желимо.

Мада, опет се враћам на почетак. Верујем да је живот једно несхватљиво чудо и да ће ме једног дана веома пријатно изненадити.

Јелена Шмит

Сан заљубљене тинејџерке

Лежим уморна у кревету И размишљам да ли ћеш ми и ове ноћи у сан доћи. Одједном утонем у сан... Будим се на песку. Видим плажу, море. Таласи заплјускују обалу, галебови по небу лете, а ка мени из даљине иде неко мало дете. Хвата ме за руку и почиње да трчи. Питам се, где ме води? Крећемо се ка дрвеној клупи на обали мора. На њој седи младић плавих очију и замршене густе косе који ме гледа право у очи и смеши се. Стајем. Осећам убрзано куцање срца, нешто ме вуче ка њему. Али он устаје, баца каменчић у море и креће се ка мени. Дошао је, стао наспрам мене и ухватио ме за руку. "Пођи замном", прошапутао је. Не, нисам желела то да урадим, али ме је нека јача сила приморала да пустим корак. Крећемо се ка клупи, а срце ми још брже куца као да жели да искочи. "Седи", рекао је кроз осмех. Сели смо и причали. Осећала сам као да га знам од некуд. Сећам се! То је дечко из мојих претходних снова, дечко који ме је више пута спасао. У једном тренутку устајемо, клупа нестаје, око нас је све мрачно. Пустео је сузу И рекао: "Не заборави ме". Била сам у грчу, нисам могла ништа да кажем нити да се померим. Узео је моје руке и ставио их себи око струка, своје прсте уплео у моју косу и пољубио ме. Зажмурила сам... Никада до сада ми се то није догодило. Погледао ме је у очи, ухватио за руку и почео да се удаљава. Несто га је вукло назад. Наше руке су се полако одвајале.. Нисам то желела. Повикала сам: "Не иди!", али он је ипак отишао. У даљини видим само сјај његових плавих очију. Нестају, прогутала их је тама.. Остала сам сама и горко заплакала. Из даљине долази оно исто дете, али је овога пута било уплакано. Хвата ме за руку и говори: "Не бој се". Земља почиње да се тресе и ствара се рупа. Упадамо у воду, слану воду. Почињем да се давим, гледам кроз маглу... Приметила сам неку плаву светлост. То је он, то је сјај његових очију. Појављује се предамном, смеши се и повлачи ме горе. Губим свест...

Од једном се тргнем и схватим да сам само сањала... Неко куца на врата. Понадала сам се да је плавооки дечко, замршене густе косе. Улази васпитач и као и увек говори: "Време је за устајање". Спуштам главу на јастук и размишљам... Не сећам се ничег више осим замршене густе косе и његових сјајних плавих очију...

ПАТЊА

У ноћи пуног месеца
суза ми дрхтај пресеца.
Јер ја сам без тебе ништа
као без облака киша.

У себи стално се молим
да опет вратиш се мени.
Без тебе пуно патим
јер још увек те волим.

И док у очај падам
да дођеш још ти се надам
И погледаш ме у очи
молим те, још ове ноћи.

Ја сам без тебе
на небу дуга без боја.
И силно, силно желим да вратиш се
јер ја сам само твоја.

Јовановић Анђела

Папић Кристина

МОЈА РЕЧ

КРИСТИНА ХОРЊАК

Песма о тати

Када одеш далеко,
лепо је знати да те код куће чека неко,
а ја се никад не бојим
јер знам да у нечијем срцу постојим.

Када нисам крај њега
он непрестано у мом срцу вреба.
Мисли увек њему ме вуку
и на срце стављам руку.

У њему пише да га сваки дан
волим све више,
ал' волим и кад његова
храна замирише,
тад свет ми се зањише.

И сека, а и ја, волимо кад напуни
кантицу еурокрема,
јер нам прија обема.
А сок кад направи,
расположење нам одмах поправи.

Као мајка воли и чува,
као бака пере, пегла и кува
Пријатеља замењује сваког,
поред њега нисам жељна другог.

За мене савршен је кад ти кажем,
веруј ми да не лажем.
И воли и љуби,
и мази и пази,
не да ником да нас згази.

На његов рођендан
пожелећу му да буде пресрећан.
Погледаћу у небо и захвалићу анђелима
што само у мом животу таквог оца има.

Право да кажем,
а да опет не слажем,
волим што сви ће знати
да је ово песма посвећена мом тати.

Тужно срце

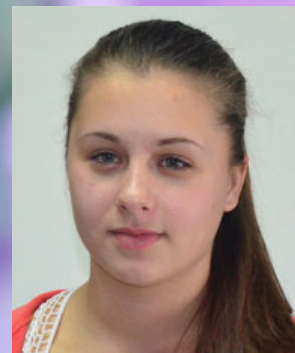
Пада ноћ тиха и хладна,
немилосрдно ми срце слама.
Заболи ме стара срца рана
и питам се где је сада моја мама.

Зашто судбина је хтела
да поцепа срце на два дела?
Зар јој доста није било
што сломила је мојој мајци крило?

Нису ми се оствариле жеље
и ништа није постало беље.
Тело душу изгубило је
и ка земљи савило се.

Зар ти, судбино, укуса немаш?
Зар је туга од среће лепша?
Зашто ти је црно од белог драже,
кад знаш да то тужном срцу не
помаже?

Знам да језик немаш
и да одговор ми нећеш дати,
ал' чуј бар тужног срца жељу
-Поздрави ми моју мати!

ДАН ДОМА

ОБЕЛЕЖИЛИ СМО ДАН ДОМА

Као и сваке године почетком новембра окупили смо се да обележимо дан наше установе, 6. новембар. Поред радника Дома и ученика, прослави су присуствовали чланови Управног одбора и бивши радници наше установе. Водитељка програма била је Павлов Теодора. Све присутне поздравио је директор Горан Петковић.

На пригодној приредби која је организована награде за тридесет година радног стажа добили су Бакош Миклош, Мудрић Бранка, Јовановић Мирјана, Мандић Душанка и Кржа Радивој, а за двадесетогодишњи јубилеј Ђермановић Мирјана, Антоновић Наташа, Бајкић Ангелина и Грчки Милена.

Слатке награде-торте добили су најбоље фудбалерке, кошаркашице, кошаркаши, шахисти, а најбољи фудбалери, по сопственој жељи, за награду су добили мајице са својим именима. Организатори турнира били су васпитачи Ђермановић Мирјана(шах) и Цвејанов Светислав(кошарка и фудбал).

У забавном делу програма учествовали су чланови музичке секције Јована Поповић, Лацко Дајана, Срдић Стеван, Медић Милош, Бабић Бојан и Милићев Стева уз техничку помоћ Јована Обркнежева. За наступ их је припремао васпитач Радивој Кржа. Радивој Бранислава и Попадић Уна прочитале су своје

стихове, награђене на Фестивалу љубавне поезије у Сомбору за који их је припремала васпитачица Ребић Слађана.

Ученица Попов Анастасија маестрално је рецитовала фрагмент из поеме Мирослава Антића "Војводина" уз музичку подршку Срдић Стевана. За наступ се припремала под будним оком васпитачице Радмиле Стојановић.

Сви наступи испраћени су бурним аплаузима публике.

На крају, за сјајан уметнички програм, и учесници приредбе засладили су се тортом.

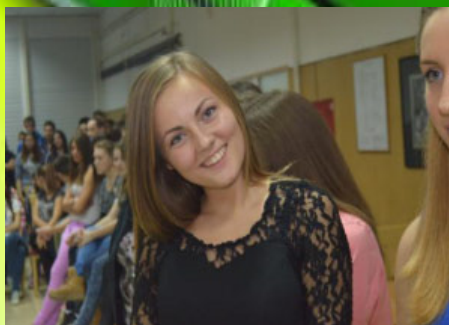
Нада Шрајер

ДАН ДОМА

ДАН ДОМА

ЛИКОВНИ КОНКУРС

СНОВИ НА КРИЛИМА ЦРТЕЖА

15.12.2014.године у тв сали у Дому ученика отворена је изложба ликовних радова под горе наведеним насловом.Повод овог конкурса била је жеља самих ученика и васпитачице која води ову секцију, да изложе и покажу својим другарима, марљиви рад и љубав према уметности, без обзира на технику. Изложба је трајала три дана и за то кратко време привукла пажњу, како запослених тако и ученика. Након ове изложбе број ученика

ликовне секције се повећао што је и био циљ.

Проглашени су победници..Директор установе ученицима је уручио похвалнице за марљиви рад и труд .

Прво место освојила је ученица Богданов Јелена

Друго место освојио је Ласло Пакаи Тамаш

Треће место освојила је Манга Анико

Оливера Попов

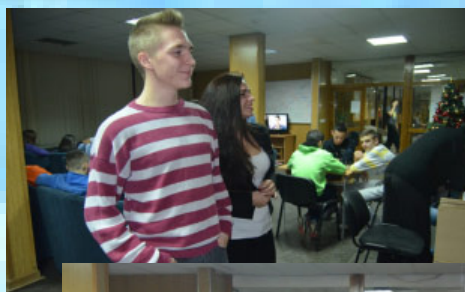
Ласло Пакаи Тамаш
друго место

Богданов Јелена
прво место

Манга Анико - треће
место

ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ

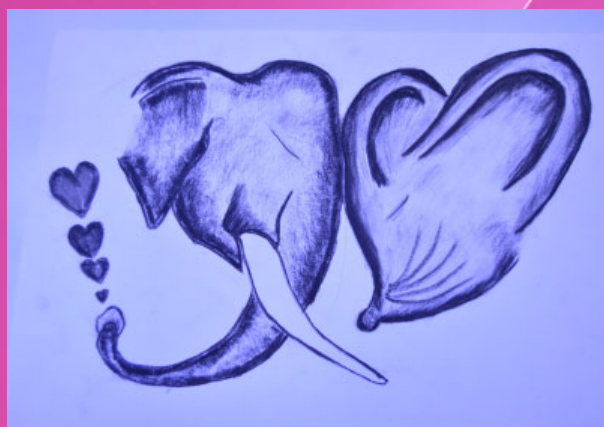
ПОБЕДНИЦИ КОНКУРСА

Чланови литерарне секције су и ове године обележили Дан заљубљених, 14. фебруар, традиционалним Конкурсом са члановима ликовне секције. Овогодишњи радови су писани и цртани на тему “Шта да ти шапнем, шта да ти пишем када те волим”. Победнички радови су проглашени и награђени чоколадама 19. фебруара.

По оцени жирија у коме су биле стручна сарадница Нада Шрајер и васпитачице Љиљана Томовић и Слађана Ребић, најбољи прозни рад написала је Јелена Зубац. Друго место заузео је рад Кристине Папић, а треће место је освојио рад Мирјане Момиров.

Најлепшу песму или боље рећи песме јер је учествовала са две песме, написала је Анђела Јовановић. И овим путем честитамо награђеним ученицама.

У ликовном стваралаштву прво место освојио је Стефан Пешканов, друго место су поделиле Јелена Богданов и Инес Фрамк а треће место је освојио Лука Гломазић

прво место

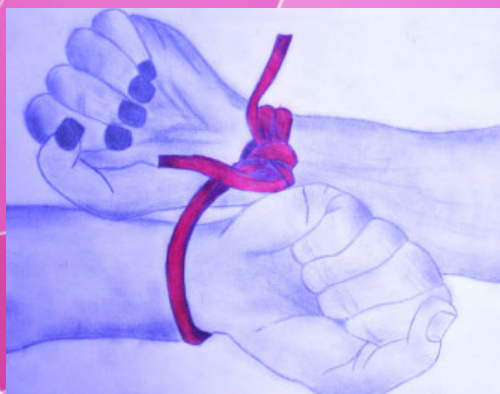

Стефан Пешканов

Слађана Ребић

Инес Франк

друго место

друго место

Јелена Богданов

треће место

Гломазић Лука

Шта да ти шапнем, шта да ти пишем када те волим?

Не постоје речи које бих могла да употребим, да ти објасним зашто те волим, како и колико. Не постоји начин на који бих то могла да ти објасним, ни довољно добар, ни довољно исправан. Када бих ти рекла да те волим највише, то би било погрешно. Када бих ти рекла да те волим због неке твоје врлине или неких одређених квалитета и то би било апсолутно погрешно. Када бих ти рекла да те волим одувек, опет не бих била у праву. Јер, ја тебе волим и више од највише. Волим тебе и твоје мане, твоју несавршеност више него све твоје врлине заједно. Волим твоје мале навике и ритуале, волим твоје мисли које су се толико пута поклопиле са мојима. Моје одувек је мало, 18 година, за овакву љубав, тако да, мора да сам те волела и у прошлом животу и у оном тамо и уном пре оног тамо. И када ти говорим да те волим, радим то тихо што тише могу. Бојим се да ме неко не чује, да не пожели да и он осети ову дивну љубав, бојим се да те неко други не пожели, не заволи, да ми те не украде. Страх ме је да нам богови не позавиде и пожеље ову љубав за себе. Тако нешто и не може бити људско.

Мало људи има ту привилегију да пронађе праву сродну душу у мору душа које се труде да буду нечије изгубљене половине. Ја сам због тога и више него захвална небу и теби што сте ми дозволили да то искусим и свим силама овог света ћу се трудити да та љубав траје и наредних пар живота.

Јелена Зубац - прво место

Шта да ти шапнем, шта да ти пишем када те волим?

Јесен је.
Седим
на обали
наше
реке и
посматрам
залазак
сунца.
Гледам
те црвене
одсјаје
сунца на

води и таласе који их разносе дуж
целе реке. А жуто лишће околних
врба као да шапуће, као да тихо
прича и буди сећања на прошло
лето и чежњу за тобом.

Знам да си морао да одеш.
А и ти знаш колико тај растанак
боли. Волела бих да си сада поред
мене, да загрљени слушамо, у
ритму откуцаја срца, само нама
звану песму.

Било је то лепо и топло
лето испуњено срећом, пажњом и
љубављу. Сећам се наших шетњи,
дугих разговора и безбрижних
осмеха који би се појављивали
на нашим лицима након сваке
изговорене речи. Уживали смо
у тим шетњама, а нарочито када
би на оближњој ливади брао
маслачке, улепшавајући ми косу
и говорећи да сам твоја принцеза.
Смејала сам се свему томе, а
ти би ме посматрао тим твојим
заносним погледом који је у мени
будио хиљаду и један осећај.
Подигао би ме и вртео по ливади
све док не бисмо пали и смејући
се наставили да лежимо у трави.
Тада бих пожелела да такви
тренуци постану вечност.

Сећам се и када си ми, док
смо чекали залазак сунца, рекао да
је и месечина над мирном водом
исто тако лепа и чаробна. Уверила

сам се у то једне вечери, али
прекасно јер ти више ниси био ту.

А наша река, она тече
својим током, жубори и носи све
са собом. Остала су само сећања,
пусте емоције и једна незаборавна
љубав коју је однела ова река.
ЕАрекли смо заувек.

Хтела бих у овој самоћи
да причам са реком, да шапнем
“волим га”, тихо, а да ти чујеш. Да,
волим те.

Толико тога бих имала
да ти пишем, о нама, о нашој
љубави, да ти кажем колико ми
фали тренутак тишине са тобом
који је за нас представљао вечност
и бескрај. Али, шта да ти пишем
када те волим?

Кристина Папић - друго место

Понекад човек у себи носи нешто што га
мучи, што би желео да каже свима, а не може. Биће да
је и година прошла од кад се ломим да ти кажем, да ти
признам... Хтела сам, размишљала, бојала се па тако и
одустајала. Има ли смисла? Да ли је фер?

Ноћима размишљам како да ти кажем да
те волим, да ми требаш, али сутра када те видим,
прећутим... Прећутим и када прођем поред тебе,
просто задрхтим. Прође ме она чудна језа, и
побегнем, стидим се, а знам да не би требало. Волела
бих да могу да ти кажем све што желим, колико ми
значиш и колико си ми потребан, али ту је неки зид
у који ударим сваки пут кад реч крене са усана. Када
ме погледаш, ја окренем главу, опет се стидим и сваки
пут се питам једно те исто: “Зашто те волим, зашто
ми требаш, зашто баш ти?” али на свако моје питање
немам одговор.

Желим да те ухватим за руку, да те увиучем у
свој свет. Желим да упловим у твој загрљај као брод
у своју луку. Желим да те загрлим, пољубим, да ти
кажем колико те волим. Желим да пренесем сву своју
срећу на тебе, да осетиш колико си присутан у мени.
Желим да ти се допаднем. Желим да заједно сањамо и
маштамо о лепим стварима. А онда се тргнем. Враћам
се у стварност, а од свега тога не остаје ништа, само

празнина, мрачна и тамна празнина. Све нестаје као
дим.

Хиљаде непрспаваних ноћи, хиљаде твојих
слика око мене. Стално си у мојој глави. Одатле не
излазиш никад. Нека, докле год да си ту, у мени, ја
се надам. Колико тога бих ти рекла када бих имала
храбрости. А шта сам ја у мору заљубљених и
срећних, у вртлогу разочараних и тужних, без тебе?
Без тебе сам ништа, велико ништа.

Сада знам, сигурна сам, ти си тај, моја једина
жеља, моја судбина. Ти си ветар у мојим једрима, ти
си та кошава која толико прија. Али штета, штета, јер
са друге стране реке маштања постоји реалност, а у
том свету, свету реалности, немам снаге да ти кажем
све ово. немам снаге да ти кажем да те волим...

Момиров Митјана
треће место

Шта да ти шапнем, шта да ти пишем када те волим?

Вече. Десет сати.
Бука, шумови, чаврљање.
Одједном, као покривено
велом од сребра, све утихне.
лагано, као мастило по папиру,
разливају се први тонови нежне мелодије.
Клавир. Синфонија достојна богова
скрила се у његовим прстима. Они
лебде над диркама, несвесно, сањалачки.
Тај рај припада дечаку; његов хороскопски
знак је анђео. Његове
очи гледају далеко одавде. У
измаштан свет хармоније, сан
једне песме. Када бих могла,
слушала бих га заувек. Седела
бих као у трансу, очију прикованих
за њега, његове прсте. Када је
утихнула последња нота, он устаје и иде.
Остајем опчињена још неколико тренутака
и шапућем:
-Анђеле, хвала ти што си ми показао рај.

Анђела Јовановић - прво место

Твој смех је моја религија.
Ја живим за твоје очи боје
пролећног сунца скривеног
у крошњама дрвећа.
Живим за твоје танане прсте
попут жалосних врба што се
уплићу у моју косу
овог јесењег дана.
Твоје име је моја вечна чежња,
дрхтај на ветру. Кап кише
на мом образу, олуја у мојим мислима.
Ти си светлост муње у мом оку,
гром у мом гласу.
Ти си сав мраз који прекрива
моју кожу и кошава која склапа
моје очи.
Ти си ваздух који дишем и
вода коју пијем.
Ти си сва моја природа,
све што ми треба.
Ти

Анђела Јовановић - прво место

10 ПСИХОЛОШКИХ ЗАПОВЕСТИ ЗА ДОБРУ КОНЦЕНТРАЦИЈУ И УЧЕЊЕ:

1. Никада немој да учиш без добре концентрације-губиш време!
2. Не почињи учење са најтежом лекцијом-изгубићеш вољу!
3. Немој само читати(или слушати на часу)-пиши, да ти не одлутају мисли!
4. Постављај себи питања и тражи одговоре-то те усмерава!
5. Преслишавај се!-да учиниш активан напор, стекнеш увид и самопоуздање!
6. Седи за столом-брже ћеш учити!
7. Предахни, али не прекидај сваки час учење (телефонски позиви, глад, жеђ...)-то ти ремети концентрацију!
8. Немој да се бориш за тишину-узалудно је!
9. Стварај радне навике- учи увек у исто време и на истом месту!
10. Кад постанеш мајстор учења, можеш заборавити правила!

Из књиге “Моја психологија писана кредом”
аутора Драгане Кожовић